

Livets balancer

Lasse Skovgaard

Gm F/A B♭ B♭/C C
Jeg går i dugvådt græs og tænker på livets balancer og

5 Gm F/A B♭ B♭/C C
undres ved forskellen mellem mine valg og præferencer at

9 A A/C# Dm A A/C#
blive nok sig selv, sig selv dog aldrig nok at søge selv sit held men gøre

15 Dm Dm/C B♭ Gm C Fmaj Am B♭add2
det i flok. Jeg vælger så ofte det lette, mit liv sættes ud af spil. Jeg

21 B♭ Gm C B♭/C C
husker tit alt det der kræves, men glemmer for let hvad jeg vil.

1. Jeg går i dugvådt græs og tænker på livets balancer og undres ved forskellen mellem mine valg og præferencer, at blive nok sig selv, sig selv dog aldrig nok, at søge selv sit held, men gøre det i flok. Jeg vælger så ofte det lette, mit liv sættes ud af spil. Jeg husker tit alt det, der kræves, men glemmer for let, hvad jeg vil.
2. Jeg står i sjaskvådt slud og kæmper med modets restancer, jeg mister så ofte min modstand, i mit sinds små konferencer. Selv når jeg føles stærk, så står jeg sjældent fast, jeg tvivler på mit værk og ændrer mig i hast. Hvis bare jeg turde at være lidt mindre end helt korrekt, at drømme mig smuk, skøn og dejlig - helt uden at være perfekt.
3. Jeg ser en tordensky og tænker at ta' et par chancer, jeg vælger at satse, trods frygten, på det frie livs avancer, at give andre plads, men ikke give køb, at bygge hus af glas og fjerne livets svøb. Jeg kæmper for ikke at glemme, forundringens ædle kunst med vinduet åbent, jeg bejler, til nysgerrighedernes gunst
4. Jeg ler i morgensol og glædes ved livets nuancer og dvæler forløst ved det skønne i et men'skelivs kadencer, at alt går op og ned, og ofte rundt i ring, at al min kærlighed, jeg fik for ingenting. Jeg trodser min død ved at elske forfriskende morgenluft, min ensomhed viger med natten for evighedshåbenes duft.